

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K

1/2 10 „

1/4 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriskem in Grašičanskem“ in „Kažipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštne črte“ ter mesečno prilogo „Slovenski Tehnik“.

Naročnino sprejema upravištvo, v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziroma

Oglasi in poslanice se računijo po Petič-vrstah če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nad t. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vsako leto 3 K 20 h ali gld. 1-60. „Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-ke tabakarnah: Schwarz v Šolski ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekaljšu Jos. Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališni ulici, I. Matičič v ulici Formica, I. Hovaški v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

SOČA

— Vse za narod, svobodo in napredek! — Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 6. —

— Gor. Tiskarna A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Deželna uprava ob koncu šestletne dobe.

(Konec.)

Deželna odbornika Berbuč-Klančič se bodeta izgovarjala, da ne moreta izdelovati — ako bi tudi bila za to sposobna — vseh referatov, niti da ne moreta jih nadzirati — a ravno zato bi bila morala se posebno delovati nato, da se sprejme v deželno službo zadostno število slovenskih konceptnih in tehničnih uradnikov, katerim bi se potem z mirno vestjo poverila dela, ki se tičejo področja slovenskih občin in katerih ne moreta odbornika zmagovati sprito pomnoženih poslov deželne uprave.

Tako se zgodi, da sestavljajo poročila laški uradniki v laškem jeziku in deželni odbor mora imeti le za prevajanja teh spisov posebnega pisarniškega uradnika, ki je pa obenem izmed sedmih ali osmih laških uradnikov edini slovenski uradnik. Ko bi imeli zadostno število slovenskih tehničnih in konceptnih uradnikov, bi to nepotrebno prevajanje odpadlo, oziroma bi se omejilo le na tista poročila, ki so jih sestavljali laški uradniki.

Brez pardona trdimo, da so na ta način izročene najvažnejše agende slovenskih občin in naših interesov sploh na milost in nemilost laškemu uradništvu, katero mrzi in sovraži naš jezik, dasi je plačano pretežno iz žepov slovenskega kmeta-davkoplaclevalca. Če pride Slovenec kedaj po opravkih v deželne urade, mu je pri srečju, kakor bi prišel na tržaški magistrat.

Pred kratkim časom je bilo tu razpisano mesto drugega podtajnika (Pajerja se silno mudi — to je že tretja konceptna služba v par letih) in ta služba se še ni oddala. Če pregledamo bilanco šestletnega zastopstva naših sedanjih odbornikov, pridemo do logičnega zaključka, da se zna zgoditi, da bo tudi takrat imenovan Lah. — Vse je mogoče in tudi ne čudimo se več ničemer!

Vendar s tem nam nič ni pomagano in po vsej pravici prašamo: ali ni v slovenski javnosti nikogar več, ki bi hotel in mogel uplivati k preobratu teh nenaravnih odnošajev? Alismo postali tako apatični, da ne čutimo, kedar nam tujec reže meso iz našega narodnega telesa?! Ne! Kakor Lah zahtevajo za se uradnikov laške narodnosti, moramo isto storiti tudi mi v interesu stvari in v interesu svojega posebno akademičnega naraščanja. Napravimo konec tej nečuvni krivici, da Slovenec domačin ne dobi mesta v svoji rojstni deželi, in da ga tujec pita s prevedeno slovenščino in le po tolmačih!

Minulo šestletje izkazuje za nas Slovence uprav žalosten in uničujoč izid, katerega sanirati bo naloga novih močij, ki bodo na sponlad poklicane, da prevzamejo žalostno zapuščino Berbuč-Klančičevega odborništv.

Asanacija ne bo lahka, kajti založenega in zamujenega je toliko, da se da težko spraviti v pravi tir, in zamujeno se sploh ne da več popraviti. Treba bode velike in trdne metle in pa možakov železne vstrajnosti, ki bodo umeli to metjo zavijetati.

Obče znamo je, kako krivičen je novi volilni red za nas, vendar določa Lahom petnajst in Slovencom štirinajst mandatov. Menda ne terjamo preveč, ako zahtevamo, da se naj uravna tudi število uradnikov slovenske in laške narodnosti po tem, dasi še vedno krivičnem razmerju. Naša zahteva je tako skromna in tako naravna, da bi je ne bilo treba staviti še le sedaj, ampak bi se bilo moralo to razmerje že zdavno vzeti za podlago pri vseh imenovanjih. Da se to naravno načelo nikdar ni izvajalo, osobito ne v ravnokar minulem šestletju, kjer je bilo toliko prilik, katere se povrnejo znabiti šele s prihodnjo generacijo, to je zasluga naših vrlih zastopnikov v deželnem odboru.

Mi zahtevamo torej jedno polovico vseh uradniških mest za uslužbenca slovenske narodnosti, a ta polovica mora biti polovica v pravem pomenu besede ne le po

številu, ampak po enakovažnosti in veljavnosti službenih mest.

Naj se ne dogaja, kakor doslej, ko so Lah naše odbornike nabrisali s tem, da so za enega laškega jurista imenovali po enega slovenskega diurnista in tako reševali ravnopravnost!

Tako je Pajer v kratki dobi šestih let napolnil vsa važna mesta z Lah; oni sedijo na gorkem, a naši Slovenci stojijo pri vratih — namreč edino pri slugah pride na vsakega Laha eden Slovenec.

Iz tega, kar smo doslej navedli, sledi jasno, kako težak položaj bo za nova odbornika. Da dosežemo enakoveljavno polovico vseh uradniških mest za uradnike naše narodnosti, bi bilo treba sistirati vsako imenovanje laških uradnikov skozi desetletja. Na dlani je, kako težko bi se dalo to doseči, dočim bi bila proti temu prava lahкота paktirati z Lah v tem smislu v prejšnjih letih pri vsakem poedinem imenovanju posebej.

Zato ponavljamo še enkrat: le novi energični in sposobni možje bodo mogli z brezobzirno taktiko in brez lakajske kurtuazije izsiliti to, kar bi se poprej bilo zamoglo doseči s premišljenim paktiranjem z relativno lahкота. Naj si bode temu kakor hoče — ali z lepa ali s silo moramo zastaviti nenaravno poplavitev deželne uprave z laškim elementom.

DOPISI.

Iz kanalskega okraja.

Iz Kanala. — (Teptanje narodnih pravic.) — Staro leto je za nami, potopilo se je v morje preteklosti, toda ostali so spomini, ki so sicer različni, in ti nama čisto predstavljajo preteklo leto v živih barvah pred očmi. Narodi, sploh vse, kar se zaveda svojega okoliša, si je napravilo letno zaključno bilanco ter si na podlagi iste osnovalo načrte za bodočnost.

Marsikateri upnik je podrezal svojega dolžnika rekoč: Treba plačati! — Med te upnike prištevamo tudi c. kr. davkarje. Da-

vek mora biti plačan, drugače je na vrsti cenitev, katere sledi boben. Ta dolžnost zadeva slednjega državljanu, vse narode enako. Slovenskemu narodu pa, ki se radi svoje pohlevnosti zapostavlja kjerkoli mogoče, se tudi od strani c. kr. davkarje, oziroma njenih organov ne prizanaša. Celi kanalski okraj je popolnoma slovenski. Kako torej, da razpošilja omenjeni urad davkoplaclevalcem opominjalnice s tiskovinami, na katerih stoji italijansko besedilo na prvem mestu, slovenščina pa je zapostavljena na drugo mesto. Dolga vrsta let je že, kar se je avstrijskim narodom podelila enakopravnost. Omenjene tiskovine pa nam pričajo, da se slovenski narod, kljub zajamčeni ravnopravnosti še danes, ko pišemo 1908. po Kristu, zapostavlja, prezira in potiska v ozadje, kakor ravno se to zljubi tujerodnim državnim uradnikom. Konec mora biti pohlevnosti. Z energično besedo odločno zahtevamo davkoplaclevalci, da se v popolnoma slovenskem okraju kakor je kanalski, naš rodni jezik upošteva tako, da se ne bode nihče čutil zapostavljenega in žaljenega tudi takrat, kadar treba — dati. — Torej ne „Monitorio — opominjalnica“ ampak „Opominjalnica“. — Davek treba plačati, tirjamo pa, da se spoštujejo naše narodne pravice. Doba hlapčevanja je minula za vedno. Tudi teptanje narodnih pravic ne smemo obsojamo brez pardona. Slovincu, kateremu tli na dnu srca zadnja iskrica ljubezni do rodnega jezika, mora vskipeti kri, naj je ista še tako hladna in ledena, videč, da nam tujec svojevolljno usiljuje neumljivi jezik.

Te naše opravičene zahteve nismo morda sprožili iz bojazni, da se naš okraj potitaljani. Uradne listine, ki so tiskane na ta način, pa imajo vendar pomen, ker potihoma, neopazno povzročajo narodu občutno škodo. Iz tega namreč priprost Slovenec domneva, da je njegov jezik slab, malovreden, da je brez ugleda, da ga nikjer ne marajo, sploh, da nič ne zaleže. Posledica je, da se človek v tujini sramuje lastne govornice ter se je sploh ne poslužuje; naposled postane janičar in teh imamo Slovenci maogo. Na dlani pa imamo dokaz, da so oni prvi tam, kjer se koplje grob lastnemu narodu.

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoski spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

— Kako morate vprašati, če to dovolim! odvrne princ živahno; ne dovolim jima le, temveč želim si to! Naj vstopita!

Maršal je potisnil v sobo mladeniča, ki sta obstala pred princem.

— Govorita, gospoda, pravi princ ter ju pozdravi, govorita najprej; potem menjamo običajne pozdrave in poklone. Nam vsem se sedaj najbolj mudi zvedeti, kje je sovražnik, in kaj dela.

Grof Guiche je seveda prvi poprijel besedo; ni bil samo starejši po letih, temveč predstavil ga je princu njegov lastni oče. Sicer pa je že dolgo poznal princa, katerega je Raoul šele prvič videl.

Povedal je torej princu, kaj sta bila videla iz gostilne v Mazingarbu.

Med tem je Raoul opazoval tega mladega generala, ki je bil že tako zasul po bitkah pri Rocroy-u, Fribourgu in Nortlingenu.

Louis Bourbonški, princ Condéški, katerega so po smrti njegovega očeta, Henrika Bourbonskega, imenovali po navadi onega časa na kratko »gospod Prince«, je bil šestindvajset do sedemindvajset let star mlade-

nič, bistrih oči, »agl' oechi grifani«, kakor pravi Dante, krivega nosu, dolgih, kodrastih las, srednje, toda krepke postave. Imel je vsa svojstva velikega vojnika: jasen pogled, naglo in odločno razsodnost, čudovit pogum; pri tem pa je bil tudi eleganten in duhovit človek, ki ni vzbujal pozornosti samo v vojski vseh njegovih novih naziranj, temveč tudi v Parizu med mladimi dvorniki, katerih naravni vodja je bil, in katere so imenovali »petits-maitres«, v nasprotju s kavaleriji starega dvora, katerih vzori so bili Bassompierre, Bellegarde in vojvoda Angoulemeški.

Po prvih besedah grofa Guicha in po smeri, iz katere je prišel strel, je princ vse razumel. Sovražnik je moral prekoračiti Lys-o pri Saint-Venantu ter korakal proti Lensu, gotovo z namenom, da zavzame to mesto ter loči francosko armado od Francije. »Ta top, katerega je bilo slisati in čegar streli so od časa do časa preglasili druge, je bil top velikega kalibra, kar je odgovarjalo španskim in lotrińskim topovom.

Toda kako velik je bil ta oddelek? Ali je bil samo en kor, ki naj bi imel namen, prevarati nasprotnika? ali je bila cela armada?

To je bilo zadnje vprašanje prinčovo, na katero pa mu Guiche ni mogel dati odgovora.

Ker pa je bilo to vprašanje najvažnejše, bi si bil princ seveda zlasti na to želel odločnega, natančnega, pozitivnega odgovora.

Tedaj je Raoul premagal čut bojzljivosti, ki se ga je bil proti njegovi volji naravno polastil pred princem. Približal se mu je ter izpregovoril:

— Milostljivi gospod, ali mi dovolite, da povem nekaj besed, ki vas utegnejo rešiti iz zadrege?

Princ se je okrenil, in zdelo se je, da je objel celega mladeniča z enim samim pogledom; nasmehnil se je, ko je spoznal v njem komaj petnajstletnega dečka.

— Seveda, gospod, govorite, pravi princ mehko, dasi je bil njegov glas navadno krepek in jednat; to pot so bile njegove besede, kakor da govori z žensko.

— Milostljivi gospod, odvrne Raoul ves rdeč, lahko bi izprašali španjolskega ujetnika.

— Kaj? španjolskega ujetnika ima te tu? vsklikne princ.

— Da, milostljivi gospod.

— Ali, saj res, pravi Guiche, pozabil sem skoro na to!

— Čisto naravno, saj je bilo vaše delo, grof, odvrne Raoul smehljaje.

Stari maršal se je obrnil proti v ikontu; hvaležen mu je bil, da je počastil njegovega sina. Princ pa je vskliknil:

— Prav imate, naj privedejo ujetnika!

Med tem je princ poklical Guicha na stran, ga povpraševal, kako je prijel tega Španjolca in kdo je njegov tovariš.

— Gospod, pravi princ, vrnivši se k Raoulu, vem, da imate pismo od moje sestre, gospe Longueville, a vidim, da ste se mi rajši sami priporočili s tem, da ste mi dali dober svet.

— Milostljivi gospod, odvrne Raoul ter zardi, nisem vas hotel prekiniti v tako važnem pogovoru, ki ste ga imeli z gospodom grofom; toda tu je pismo.

Iz goriške okolice.

Z Vogerskega. — Naši „komunski“ možje so pravi pristni klerikalni backi. Ako jih g. nunc dene v prešo in stisne, priteče iz njih, kar g. nunc reče in ukaže. Če bi kedo mislil, da to ni resnica, hočem povedati nekoliko dokazov. Leta 1906. se je odpovedal stari cerkvenik cerkveni službi, pa ne g. nuncu, ampak farovski ordinancu Šiku. G. nunc si je našel takoj drugega nesposobnega, nar kar je bilo ljudstvo razburjeno. Zaradi novega cerkvenika je sklical bivši župan sejo, v kateri so sklenili starašine, da se novemu mežnarju zniža plača; napravi naj se plača 1 K 20 vin. od vsakega soseda na leto 80 vin. manj kot staremu. Nato je g. nunc zdrsal neki utok na glavarstvo in ne na deželni odbor. Neko nedeljo lani pa je privlekel na leci neko rešitev na dan pod namenom, da je z glavarstva. Ali je bila z glavarstva ali ne, županstvo ni vedelo nič o tisti rešitvi, da se mora za novega mežnarja plačati kakor staremu. Nekateri „komunski“ možje in backi so plačali, kakor je g. nunc ukazal, od tistih pa, ki se držijo sklepa, noče sprejeti plačila.

Dne 25. nov. lani so naši „komunski“ možje kupili neko kakor razstreljeno hišo od g. O. B., in sicer samo za 5800 K. Kadar jim je g. nunc ukazal, je bilo dovolj. V neki seji je bil pogovor za nakup te hiše za 5000 K, ali brez zapisnika. G. O. B. ni bila zadovoljna. Dne 24. nov. so spravili skupaj nekatere „komunske“ možje, ki so zvišali kupnino za 800 K. Drugi dan 25. nov. je bilo za backe nujno opravilo v Gorici: katoliški shod v Centralu. Potem so šli zopet „glihat“ za hišo in res so zglihali. Zdaj pa sklepa v sejnem zapisniku ni bilo. Treba je bilo sklicati sejo. To se je zgodilo 11. decembra 1907. Nô, sedaj imajo backi občinski nrad, ki jim je prav podoben. Proti tisti kupčiji so vložili posamezni davkoplačevalci na pristojno mesto utok. Sedaj bode treba še eno tako svoto za popravo tiste hiše. Potemtakem homo imeli res velike odpuste davkov; da potrosi občina kar naenkrat 12 000 K, to je res lep vspeh naših „komunskih“ mož na katoliški podlagi.

Sedaj je na vrsti farovž. Treba ga bode širiti in višati, zato ker se je g. nunc odebil. Naše in troškavnik je napravljen za farovž. „Fajn“ napraviti, da se g. nunc lepo spravi skozi vrata. Treba bode potrositi 16.000 K. Za tako poslojje so se nekateri prav živo potegnili. Nekateri kakor Šik, župan, taki bi radi ustregli njegovi želji. Ali hudič naj poprej krone prinese, potem bo mogoče šele ustreči g. nuncu. Nunc je svetoval, naj se občina zadolži pri deželni hipotečni banki v Gorici, da bode plačevala obresti in kapital v 54 letih, potem bo dolg plačan. Pametno res je govoril. Ali za njega ne bo treba teh stroškov, ker pojde v drugi kraj. Sreča naša! Da bi le ne prišel še kak slabši med nas!

Iz Prvačine. — Naš obče čislani župan gospod Franc Furlani, c. kr. višji poštni kontrolor v pokoju, je bil izvoljen v zadnji občinski seji soglasno za častnega občana. V njem smo dobili pravega župana, ki posveča vse svoje moči koristi občine. Zato je prav, da ga je naše starašinstvo imenovalo za častnega občana. Želimo, da bi ostal dolgo časa na čelu naše občine ter storil obilo dobrega svojemu rojstnemu kraju, naši Prvačini.

Iz Pevne. — Na dan novega leta dovolil si je neki čuvaj čuden spas. Streljal je namreč v Grojni, kaj se ne ve. Le toliko vemo, da je letelo zrnje mimo ušes nekega mladeniča, ki je stal na cesti pri mlinu. Nekaj zrnj je priletelo tudi v vrata ondotne hiše. Kaka nesreča bi se lahko pripetila, nam ni posebej treba omeniti. Vprašamo ga, kaj je streljal in kam je streljal in ali mu je dovoljeno streljati čez cesto v hišna vrata?

V Sovodnjah so se vršile te dni občinske volitve. Naprednjaki smo zmagali v vseh treh razredih ter pometli klerikalce z nemškimi baronom vred. Sedaj upamo, da nastanejo zopet normalne razmere v naši občini.

Na Gradšču. — „Bralno društvo“ na Gradšču bode imelo svoj letni občni zbor v nedeljo 19. t. m. ob 3. uri popoldne v bralni sobi.

Iz Dornberga. — V našem Dornbergu ni še dovolj farske gonje. Sedaj misli naš Točbran še na ustanovitev konzuma in njegov poglaviti podrepnik dela za to pognobosno delo uže reklamo. Pripoveduje jim, kako bo to izvršeno za ljudi, četudi pri tem poginejo vsi naši trgovci, ki uže sedaj težavno izha-

jajo. Lovre, Lovre, le daj, ampak tudi za te pride dan plačila, da bo šumelo po tvojih in Nežnih kosmatih ušesih.

Iz tolminskega okraja.

Srečen zajčji lov. — Lubinj, dne 13. jan. 1908. Dne 9. t. m. je šel Andrej Drekonja, gostilničar na Lubinju, ob šestih zjutraj na lov in pri tem bil tako srečen, da je prinesel do osmih zjutraj tri velike zajce domov. Streljal je vse tri bežeče in vse tako dobro pogodil, da je pri vseh porabil samo tri strele. Ker je nekaj izvenrednega, mu čestita več prijateljev.

Iz cerkljanskega okraja.

S Cerkljanskrga. — Lepo uspehe ima naše klerikalno cerkljansko starašinstvo glede na naraščanje davkov. Ako vzamemo n. pr. labinjnsko občino, je imela leta 1906. občinske doklade po 35%, leta 1907. že po 55%, leta 1908. pa že celo 80% na vse stalne davke. Kam pridemo, ako pojde tako dalje? Gotovo mora priti do tega, da ljudje ne bodo več mogli plačati tako grozovito naraščajočih davkov. Kdo je temu kriv? Starašine izven Cerklja ne dosti, ker so pri sejah navadno le zato, da prikrajajo temu, kar se cerkljanski klerikalni prvaki umislijo. Zadovoljni so s tem, da se imenujejo starašine. Mislimo pa, da ne bo več dolgo, ko ljudstvo spozna, kam jih privede gospodarstvo Cimalovo in njegove kompanije. Zapomnite si: to bo najhujši agitator proti klerikalni stranki pri prihodnjih volitvah! Da celo mnogo naših volilcev sem slišal govoriti: Slepavili so nas z znižanjem davkov pred volitvijo starašinstva. Lepo je pokazalo sedanje klerikalno starašinstvo svoje delovanje za prid in blagor občine. Pri prihodnjih volitvah že še dobite naše glasove. Bodite zagotovljeni!

Več klerikalnih volilcev.

Iz ajdovskega okraja.

Iz Gabrja pri Ajdovščini. — Res, presrečni Gaberčci. V nedeljo nam je naš preljubljeni, vzorni g. kurat obljubil zopet zaželjeni sv. misijon „ljubljanjskih coklarjev“. Pravil nam je do sedaj vsako nedeljo, koliko vagonov milosti hojze je prinesel brezpotrebni misijon, kako je strgal star kvas, kako je preobračal ljudi, da niso več z glavo narobe in enake reči nam rentati vsako nedeljo v svoji „brenti“. Seveda je treba obnoviti sv. misijon, saj je že ob času državnozborske volitve sam rekel: „mortem aeternam, misijon gaberski“, no, potem že ve gotovo, da ni nikjer več misijonkih spominov, a še najmanj pri njem. Obljubil oziroma prisegel je z moštranco v roki, v pričjo občinstva, da odpusti vsem sovražnikom, da noče jeze, sovraštva, ampak le mir, edinstvo in ljubezen. Gospod! povejte, kam je šla vaša obljuba?! Kam je šla vaša ljubezen, mir in edinstvo? Ali so pri vas tako malo cenjene take reči, da jih lomite, kot bi lesnike hrustal. Kdo ste danes?! Še psa ne pustite pri miru, ampak nad ubogo živalico si hladite svojo jezo. Res, imeniten dušelovec. Učiti in kazati bi moral ljudstvu ljubezen, slovo in mir, sočutje do ljudi in živali. Prihodnjic, ko bode te še se kazal tako neusmiljenega, povemo vam še kaj, za danes pa zapomnite si le to, da vi ste tudi eden onih, ki podpirajo pregovor: vera po farjih gor, po farjih dol.

Zveza narodnih društev.

Predavanja zadnje sobote in nedelje. — V soboto je predaval dr. Karol Ozvald „O vsebini in predmetu umetnine“. Na podlagi Hauptmannovega „Utopljenega zvona“ in Cankarjevega „Pohujšanja v dolini šentflorjanski“ je obrazložil razliko med predmetom in vsebino. Občinstvo je sledilo tudi temu zanimivemu predavanju z isto pozornostjo kakor teden dni prej. — Na Otavi ob šempaski cesti je predaval dr. Ernest Dereani: „O tifuosu in črevesnih boleznih“. Ker so posebno take bolezni razsajale v tamošnjem okraju to jesen, je privabilo mnogo občinstva to predavanje, ki je bilo skozi in skozi velezanimivo. — Okrog 80 ljudi se je zbralo tudi v Grgarju, kjer je govoril Damir Feigel „O pomenu bralnih in pevskih društev.“

Predavanja „Prosvete“. — V sredo dne 15. t. m. ob 6½ zvečer sledi III. del cikla „Umetnost in uživanje umetnosti“ in sicer pojim: „Kompozicija umetni-

ne.“ — Ker se bodo izvajanja deloma naslanjala na Prešernov „Sonetni venec“, bi bilo želiti, da si udeleženci prej prečitajo (in eventuelno vzamejo s seboj) omenjeno umetnino. (Predava dr. Ozvald).

Predavanje v Podgori. — Prihodnjo nedeljo se bo vršilo ob 3½ v novi dvorani Štefana Breganta predavanje dr. Ernesta Dereanija: „O spolnih boleznih“ — Vstop dovoljen le odraslim.

Pevsko in bralno društvo „Naš prapor“ v Pevml bode imelo v nedeljo, dne 26. prosinca ob 3. uri popoldne svoj redni občni zbor v društvenih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev odbora. 5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Saj pravim, da kašljate

tako hudo, da je človeka kar groza! Vidi se Vam kako trpite. — Ali ste pa že poskusili Fayove pristne Sodske pastile? Še nikoli. — To je pa vendar neodpušno. Ne veste li, da ni boljsega zdravlila proti katarju, kašlju, hripavosti ter sploh proti boleznim v grlu, kakor so Fayove pristne Sodske mineralne pastile? Tu poskusite jih! Jaz jih ne nosim vedno le v žepu, ampak jih imam tudi na pisalni mizi in v spalnici ter soloh nisem nikoli brez njih. — Škatljica stane K 1.25 ter se dobi po vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralno vodo. 4

Glavno zastopstvo za Avstro-Ogrsko: W.Th.Guntzert, Dunaj IV/1. Grosse Neugasse 27.

Družba sv. Cirila in Metoda.

„Moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gorici“ nam oficijelno naznanja, da si je na občnem zboru dne 6. t. m. izvolila sledeči odbor: dr. E. Dereani, predsednik; prof. dr. K. Ozvald, podpredsednik; prof. M. Mastnak, tajnik; prof. L. Vazzaz, tajn. nam.; dr. I. Faganelj, blagajnik; prof. I. Košnik, blag. nam.; dr. I. Šorli, nam.; vada. uč. v p. B. Poniž, nam.

Za družbo sv. Cirila in Metoda se zlaglajo narodni davkoplačevalci. Naš narodni Rakek izkazuje rodoljubkinje in rodoljube: Lojzika Domicelj, Ana Kozlevčar, Lina Wessner, M. Domicelj, M. Brinšev, Pav. Česnik, Iv. Fatur, Fr. Gnezda, Fr. Gornik, Ant. Kozlevčar, Iv. Podboj, Ribarnič, P. Pepič, F. Schuller, L. Sebnikar, Lj. Ševar, O. Sečblich, Št. Udovič, Iv. Ulepič. — Mariborska nabiralna pola, katero je uposlal družbi trg. so-trudnik g. Fr. Majer, izkazuje 22 častitih rodoljubov slovenskih: Fr. Majer, Št. Šuc, M. Stajnko, V. Berdajs, dr. Rosina, dr. Vl. Serbec, dr. Fr. Kukovec, Fr. Pišek, Iv. Šoštarč, dr. L. Poljanec, V. Bahovec, E. Veil, V. Karba, Iv. Verno, dr. Lj. Pivko, dr. Medved, L. Koprivšek, dr. V. Kac, M. Reicher, Jos. Volčič, Iv. Košan, Fr. Bureš. — Rodoljubi z Rakeka so uposlali v ta namen vsoto 19 K, v Mariboru pa so plačali štirje narodnjaki narodni davek za pol leta naprej; uposlala se je svota 42 K.

Novi nabiralniki družbe sv. Cirila in Metoda še niso izvršeni. Oglase za nje si pisarna beleži in naročilom ustrezne takoj, ko prejme nabiralnike. Pri-spevki iz nabiralnikov naj se ob pošiljati vedno označajo kot taki, da je mogoča tozadnevna evidenca, da bo uknjižene jasno in jasni izkazi.

Domače vesti.

Odklivanje. — Naš rojak, deželni šolski nadzornik v Zadru, g. Mibael Zavadlav je dobil red železne krone tretje vrste.

Imenovanje. — Gospodična Irma Pirjevec, podučiteljica na državni ljudski šoli v Trstu, je imenovana za učiteljico na c. kr. vadnici v Gorici.

Imenovanje. — Za pisarniškega višjega oficijala pri okrožni sodnji v Gorici je imenovan tamkaj službujoči oficijal Ciril Kumar. Za oficijale so imenovani kancelisti: pri deželni sodnji v Trstu Ivan M. Gombač in Blaž Črjaja; pri okrajni sodnji v Kanalu M. Ivančič; pri okrožni sodnji v Gorici Fran Čargo in M. Gulin.

Vsem onim, katerim tiče. — V naši deželi so ljudje, katere uganjajo klerikalci v kozji rog s tem, da kritijo nad njimi, da so libe-

ranci in brezverci. Dasi so v srcu z napredno stranko, se vendar prav radi tega ne upajo v javnosti nastopati z njo. Iskali so in iščejo druge oblike, ki bi bila primernejša za ugodnejši nastop proti klerikalcem, katerim naj bi odvzela pred vsem možnost: zmerjati jih z brezverci in liberalci.

Jako se varajo, ako mislijo, da se jim posreči pod drugo firmo predrugačiti boj klerikalcev proti njim. Klerikalci stojijo na tem stališču: Kdor je z njimi, je veren, kdor protijim, je liberalec in brezverec, pa naj se imenuje že naprednjak, agrarec ali kakorsibodi.

Sezimo po vzgledih! Na slovenskem Štajerskem sta dve stranki: klerikalna in narodna. Narodna stranka na Štajerskem nima v svojem programu niti besedice o kaki svobodomiselnosti, niti črke o kaki svobodni šoli ali razporoki, pa so jo pri državnozbornskih volitvah lani razkričavali za liberalno stranko, katere pristaši gorijo za svobodno šolo, ki bodo metali križe iz sol ter ki uvedejo razporoko. Narodna stranka na Štajerskem je tudi prava agrarna stranka, ki se s posebno unemo peča z gospodarskimi vprašanji; ta stranka odstranjuje tudi nemškutarstvo po Spodnjem Štajerju, nima pa, kakor rečeno, niti črke o svobodni šoli, razporoki itd. v svojem programu, pa je vendar psavana od klerikalcev za brezverca stranko.

Kdor pri nas išče odpomoča proti klerikalnemu načinu nastopanja na političnem torišču, ga ne najde, ker ga pač sploh ni mogoče dobiti. Pride le z dežja pod kap. Dejstvo je, da so naprednjaki po deželi: najboljši kristjani; dejstvo je, da narodno-napredna stranka nima nič takega v svojem programu, česar bi se ne smel oprijeti goriški Slovenec; dejstvo, da nikjer ni razpravljala napredna stranka o razporoki ter nima o njej v programu nobene besede — vendar kako so tolkli po nas z brezverci, framazoni, da smo za razporoko, da hočemo vreči križ iz sole itd.

Vsaka napredna stranka pač mora biti svobodomiselnost. Saj nam je dal Bog vendar prosto voljo! Zato smemo prosto misliti — ne pa da si damo ukleniti misli in voljo, kakor baš hoče kak človek, ki dela proti božji določbi o prosti volji! —

Da treba šolo otresti klerikalnega vpliva — kateri razsodni človek ne želi tega? Stranke, ki hrepeni po tem, da se stre klerikalni vpliv na šolo, se mora okleniti vsak pameten kmetski mož, vsak učitelj.

Tesneje sklenitve s stranko je potreba, ne pa iskati novih oblik za uspešnejši boj s klerikalci — ker takih oblik ni.

Klerikalci ostanejo vedno pri tem, da kdor ni z njimi, je liberalec in brezverec. Še toliko bolj bi kričali nad onimi, kateri bi premenili obliko, še za toliko nevarnejše bi jih slikali, še hujše bi nastopali proti njim. Čemu torej se umikati iz manjšega ognja v večji, bolj žgoči? To je napačna pot, katere so pa veseli klerikalci, ker bi se jim nekaterniki tako približali in bi jih oni prej vrgli ob tla v novi obliki kot pa v stari...

Mandičeva slavnost v Trstu v nedeljo se je izvršila tako sijajno, kakor je bilo pričakovati in kakor je to zaslužil nevstranski istrski boritelj. Zbrali so se zastopniki vseh narodnih slojev iz Istre, Trsta in okolice, obilo veljavnih mož, da počaste slavljenca. Na odprtem odru v Narodnem domu so bila razstavljeni častna darila: bronasti kip genija, srebrni črnilnik in častna diploma. Ko se je prikazal slavljenec, mu je občinstvo priredilo burno ovacijo. Mandiča je pozdravil poslonec Spinčič. Po drugih govorih in po končanem predstavljenju zastopnikov narodnih društev je oklamovala hrvatska umetnica markiza Strozji krasen Car-Eminov prolog. Banketa se je udeležilo okoli 120 oseb. Govorili so Spinčič, Rybar, Jelušič, urednik Cotič, dr. Bjelovučič, urednik Pustoslemšek, urednik Kučinič i. t. d. Na banketu se je nabralo 200 K za hrvatsko in slov. šolsko družbo. Slavljenec je dobil nad 150 brzojavk. V svojem govoru se je ginjen zahvaljeval na tolikih izrazih priznanja njegovega delovanja.

Klerikalni socialni kurz v pravli luči. — Iz roke duhovnika smo dobili poziv, katerega je razposlala „slov. krščansko-socialna zveza“ duhovnikom po deželi, da naj pošljejo na socialni kurz v Gorico mladeniče in može. Poziv se oglašuje tako-le:

„K temu soc. kurzu so povabljeni možje in mladeniči z dežele, ki bi bili sposobni za ustanovitev in vodstvo izobraževalnih društev v domačem kraju. Podiogo in pouk k temu mu podeli ravno ta socialni kurz.“

Preč. gospod! Gotovo imate tudi Vi v svojem kraju kakoga bolj nadarjenega mladeniča ali moža, o katerem želite, da bi se še bolj izobrazil, in katerega bi imeli potem Vi kot pomočnika in dobrega sodelavca pri svojem društvenem ali organizacijskem delovanju. Evo, tukaj se Vam ponuja prilika za to. Poskrbite tedaj, da pošljete enega ali dva mladeniča ali moža k soc. kurzu v Gorico.

Najkasneje do božičnih praznikov blagovolite nam naznaniti število in imena udeležnikov iz Vašega kraja. Na priglasitve po praznikih se bo socialna zveza ozirala le, če ji bo sploh mogoče dobiti priglasencem stanovanja.

Prečastiti gospod! Pri sporočilu imen udeležencev iz Vašega kraja blagovolite nam naznaniti, kateri bi se mogli sami na svoje stroške vzdrževati one tri dni soc. kurza v Gorici, in kateri reflektirajo na to, da bi jih one tri dni oskrbela socialna zveza.

Ker bi imela „Slov. kršč. soc. zveza“ velike, prevelike stroške, ako bi morala sama nositi vse stroške prehanitve in prenočitve udeležencev soc. kurza, zato si usoja Vas, preč. gospod, naprositi, da ji po številu udeležencev iz Vašega kraja pošljete primerno odškodnino v denarju. Ne bojte se v ta namen male žrtve, — soc. zveza Vam pošlje zato domov navdušene društveno in socialno poučene može in mladeniče, ki bodo Vam v pomoč in domačemu kraju v korist in povzdigo!

Ako blagovolite, preč. gospod, S. K. S. Z. za soc. kurz nakloniti kako denarno svoto, prosimo, da tega denarja ne pošljete po katerem udeležencu iz Vašega kraja, ampak da to naslovite naravnost na društvenega blagajnika, g. Luko Dugar, Gorica Via Seminario št. 16. — Z Bogom za krščansko ljudstvo!

Na prvi mah se dobi iz tega vabila utis, da je S. L. S. — duhovska stranka. Oni, ki so prišli na socialni kurz v Gorico, pa imajo biti pomočniki duhovniku in dobri sodelavci pri njega društvenem in organizacijskem delovanju; to se pravi: pri farovski politiki. Vabilo je naslovljeno samo na duhovnike in so dobili vabila v roke le duhovniki. Duhovniki so torej stebri S. L. S. Pa se dobijo ljudje, ki verjamejo klerikalcem, da so demokratična stranka!

Kar se tiče denarne strani, je morala šteti slavna krščanska zveza v Gorici svetle kronice. Bo pa fehtanje zopet toliko gorečnejše! — Gg. nunci niso dali preveč. Kar pa se dali, so dali — ljudskega denarja. Ljudstvo daje v farovž denar, da ga politikujoči duhovniki izkoriščajo potem proti ljudstvu. Ljudstvo jim podaja nož, da mesarijo — ljudstvo...

Polnijo jim kleti. Ob bližnjih volitvah v deželni zbor pa se bodo odpirale te kleti in vino bo teklo. Nagnjenje ljudij do dobrega vina bodo izkoriščali v svoje namene; ljudstvo jim je dalo vino, ali to ni zadosti, skušali bodo s tem vinom dobiti tudi glasove darovalcev zase, vina pa itak ostane še v izobilju! Ljudje božji, bežite, politikujoči nuuc se bliža!

„Slovenska čitalnica“ v Gorici vabi na plesni venček, katerega priredi v soboto dne 18. januarja 1908. v svojih prostorih. Začetek ob 9. uri zvečer. Svira vojaška godba.

Potreba slovenskega šolskega vrtca na Placuti. — Iz mesta: „Videl sem mater, ki je peljala svojega otročka po cesti. Ker jo poznaj, sem jo vprašal, kam gre. Odgovorila je, da pelje otroka v šolski vrtec. Pa v kakšen šolski vrtec? Nekako s strahom je odgovorila: v italijanski. Zakaj? Ker mi je predaleč v slovenski vrtec. Ali pošiljajo tudi druge svoje otroke v italijanski vrtec? Tuči — je bil odgovor. — Napravite slovenski šolski vrtec na Placuti, pa bomo pošiljali tje otroke! In šla je.“

O potrebi slovenskega otroškega vrtca na Placuti se je že večkrat govorilo. Povdarja se zopet to nujno potrebo. Če „Š. Dom“ ne more vršiti svoje naloge v Gorici, naj pomaga družba sv. Cirila in Metoda. — Ni treba misliti, da je že ponehalo potujčevanje v Gorici!

Na Planini nad Vipavo se ustanovi 16. t. m. bralno in izobraževalno društvo, ki se bode imenovalo Ostri vrh. Ustanovi to društvo napredna stranka. Udje in oni, ki želijo pristopiti, so vabljeni omenjenega dne pop. ob 3. v gostilno g. Ivana Kobala na Planini št. 103.

Dvornik in sodni odvetnik dr. Alojzij Kusak se je preselil iz Vizovic na Moravskem na Dunaj ter otvoril svojo odvetniško pisarno v I.

okraju Wallfischgasse 15. Dr. Kusák je deloval mnogo let na Moravskem kot časnikar in pravnik ter se je v prejšnjih letih zelo živahno vdeleževal političnega dela na Moravskem. Zastopal je vneto smer vseslovansko in rusofilsko ter bil prvim širiteljem znalosti ruskega jezika in ruske književnosti v českem narodu na Moravskem. Koncem osemdesetih in začetkom devetdesetih let se je odlikoval v probujevalnem delu čeških društev dunajskih in je bil leta 1892. član upravnega odbora kluba avstrijskih narodnosti. Češkoslovanski tabor na Dunaju dobi z dr. Kusákom zelo zdatno silo, ki se bode osobito v pravnem oziru odlikovala. V Vizovicah je vzival dr. Kusák najlepši renome kot odličen pravnik in kot ljudomil zagovornik prava. Dr. Kusák je več vseh slovanskih jezikov in njegova odvetniška pisarna na Dunaju postane v istini središče za pravne zadeve iz slovanskih zemelj, zlasti pri centralnih dunajskih uradih. — Moravská Orlice z dne 15. decembra 1907.

Izpred sodnije. — Meseca septembra so se fantje v Vedrijanu topli. — Ko je slišal tam službojuči orožnik Mastnak kritanje, je prišel k fantom in zahteval mir. Vsi so se nato pomirili, le Josip Cepič iz Vedrijana je tolkel okoli sebe in kričal „kje je moje orodje“. Orožnik je nato Cepiča aretoval in ga peljal v gostilno Antona Jančiča. Tam pa se je Cepič na tla vrgel in tolkel in brcal okoli sebe in proti orožniku. Na zadnje se je Cepiču tudi posrečilo, da je orožniku ušel. Zaradi tega ga je sodnja v četrtek obsodila na 6 tednov ječe.

Isti dan se je vršila tudi glavna razprava proti onim fantom iz Podturna, ki so se na Velikonočno nedeljo zoperstavili orožniškemu postajevođji Faturju in redarju Nemcu, a je bila obravnavana radi zaslišanja nekaterih prič odnesena.

„Kason“ pod katoliško streho. — „Kason“ že deluje. V nedeljo je že začela plesarija v „kasonu“ pod katoliško streho! Po katoliških listih toliko grmijo proti poštenim plesom, v Gorici pa veliki „katoličani“ dopuščajo v svoji katoliški hiši plesarijo, ki res vede v greh in propalost. Škandal, da mu ga ni para. Kaj pride še pod katoliško streho „Centrala“? — 4 + 6?

Vsled opeklin je umrla v tukajšnji ženski bolnišnici 7-letna Marija Pegan iz Gabrij. Sedela je doma na ognjišču ter prišla v dotiko z ognjem. Prihтели so jej sicer hitro na pomoč, vendar ni nič pomagalo.

Brez sredstev. — Tukajšnji policiji se je predstavil precej opit neki Anton Mihelj iz Borovnice na Kranjskem, rojen leta 1876., baje je kujigovez. Bil je brez sredstev. Policija ga pošlje v občino, kamor je pristojen.

Radi hračanja je prišla tukajšnja policija 27-letnega Fr. Janšoveca iz Poličan na Štajerskem, 32-letnega K. Stegarja iz Budimpešta in 61-letnega P. Hanzoviča iz Kopra.

Nogo si je bil zlomil 18 letni E. Mavrenčič. Sedaj je bil že skoro zdrav. Sedaj pa je zopet padel ter si zlomil nogo zopet v ključnici. Prenesli so ga v bolnišnico.

Noznani tatovi so pobrali v Gradišču ob Soči v cerkvi iz nabiralnikov ves denar te odšli, kdo ve kam. Nihte ne ve nič o njih.

Kažipot je zakasnel, ker ni bilo mogoče dobiti pravočasno, kakor se je hotelo, vseh podatkov, ter ker je ob novem letu vedno polno osebnih prememb.

Oba „Kažipota“ pa bosta v kratkem končana, na kar ju dobijo takoj p. n. naročniki.

Listnica. — G. dop. v D. — Dopisa, kateri ste nam poslali pa ga niste pisali Vi, ne moremo priobčiti. Stvar je že nekoliko zastarela. Potem pa je dopis preveč oseb in žaljiv. Naj ga priobči oni agrarec, ki ga je pisal, v „Našem glasu“!

G. dopisnik iz D. a: Poglejte letošnjo številko 2. „Soče“ pod naslovom „Iz goriške okolice“. Pozdravi! Se priporočamo.

Trgovsko - obrtne in gospodarske vesti.

Ne v Ameriko! — Naročnik našega lista v Ameriko nam piše, da naj v tem času nebeden Primorec ne potuje v Ameriko iskat dela, ker je do skrajnosti slabo. V premogovih revij v Pensilvaniji je dela po 3 dni na teden; ako pa se dela tudi več dni na teden, se zaslužijo komaj za hrano. In še nič ne kaže boljsega. Najbrže izbruhne splošen štrajk. — Andr. Obed.

Jubilje pošne hranilnice. — 25 let je poteklo, odkar obstoja pošna hranilnica. Trgovinski minister je priredil 12. t. m. v poslopu pošne hranilnice na Dunaju diner, katerega so se udeležili razni ministri, dostojanstveniki ter hranilnični uradniki.

Politični pregled.

Delegatje v Trstu. — Sinoči so prispeli delegatje v Trst, in sicer ob 8 urf. Na kolodvoru jih je pričakal namestnik in več drugih dostojanstvenikov.

Velika klerikalna stranka v Avstriji. — Avstrijska politikujoča duhovščina dela na to, da se ustanovi velika klerikalna stranka v Avstriji, sestojeca iz pristašev vseh narodov in vseh dežel. V taki stranki bi bili seveda Nemci prvi, slovenski klerikalci le ponižni lakaji. Taka stranka bi pripravljala pot za nov konkordat!

Razne vesti.

Hrvatje v Pulju. — „Istarska posujilnica“ v Pulju je kupila velik kompleks za „Narodnim domom“; to je 1200 sežnjev zemljišča in več hiš za ceno okoli 200.000 K. Tam se postavijo razne zgradbe tudi šole.

Obravnava radi prodaje Port-Arturja se vrši naprej. Zadnji čas je izpovedalo več prič, da potem ko je umrl general Kondratenko, ni bilo mogoče več držati trdnjave.

Protiv odkrivanju. — Grof Harrach je postal te dni popularen na Dunaju, ker se bori proti odkrivanju na cesti. Ustanovljeno je tudi društvo proti odkrivanju. Poprašani so bili tudi razni činitolji gledé odkrivanja. Večina se je izekla proti temu, da se pozdravlja na cesti z odkrivanjem, drugi pa so zopet rekli, da je tako staro navado kaj težko odpraviti.

V Berolinu so priredili socialisti 12. t. m. 8 shodov za splošno in enako volilno pravico; 14 shodov je bilo pa v okolici. Po shodih je odšlo okoli 100.000 delavcev proti središču mesta ter hotelo priti do cesarskega dvora. Policija pa je to zabranila. Šele zvečer je bil zopet red in mir po ulicah.

Književnost.

Poljudna pravna knjižnica. — Zvezek II. in III. Predpisi o železniških in rudniških knjigah. Uredil dr. E. Volčič. Pevi natis. Cena 80 vin. — Zvezek IV. in V. Predpisi o konverziji vknjiževnih terjatev. Uredil dr. E. Volčič. Cena 80 vin. — Poljudna pravna knjižnica je vredna vsega priporočila. Želeti je, da bi se razširila kolikor le mogoče med našim ljudstvom.

Na prodaj sta 2 stroja za pletenje nogovic najnovejšega sistema.

Nataučneje se izve v našem upravnistvu.

Dobro službo

dobi zdravo, čedno, nepokvarjeno dekle od 15 let naprej. Služba je v jako lepem kraju. Gospodar in gospodinja sta Slovenca. Dekle si v tej službi lahko veliko prihrani. Želeti je poleg slovenščine tudi znanje nemščine ali laščine.

Informacije v našem upravnistvu.

Žene!

Ako trpite na strjenju krvi in na podobnih boleznih, tedaj pišite na P. Zlervasa Kalk 244 pri Kolinu ob Reni.

Nekatera od sto in sto zahvalnih pisem: „Gospa B. iz W. piše: Lepa hvala! Vaše sredstvo je učinkovalo že 5. dan.“

Gospa L. v M. piše: „Priporočala bom vsakomu Vaše izvrstno sredstvo ter ne bom sama nikoli brez njega.“

Arhitekt S. v M. piše: „Za izbornu potrežbo se zahvaljujem. Pri moji ženi je Vaše sredstvo že po 3-dnevni rabi brez bolečin učinkovalo.“

Proti pošiljavi 1 marke nemške veljava (tudi v znakah) pošljem knjigo: „Motenje perjode“ spisal dr. Med. Lewis. — Pojasnila brezplačno.

Za odgovor naj se priloži znakom.

Dr. E. Volčič v Novem mestu (Rudolfovo :: Kranjske)

je uredil in izdal:

1. Civilno-pravni red in sodni pravilnik

z drugimi civilno-pravnimi zakoni. — Knjiga je popoln zbornik pravil označene vrste; koncem tvartine je obširno stvarno kazalo v slovenskem tuhrvatskem jeziku. — Obseg XII. in 909 strani; cena vezani knjigi 8 K. poštna 55 v.

2. Odvetniška tarifa

določila v slovenskem in hrvatskem jeziku pred sodišči; sodne pristojbine. Obseg 75 strani (20 tabel); cena 1 K 80 v. — Knjigi se dobivata v „Slovanski knjigarni“ A. Gabršček v Gorici.

Loj

kupujemo po najvišji dnevni ceni.

Opozarjamo zlasti naše mesarje, naj topé in zbirajo loj za našo tovarno. Sprejemamo ves loj, kar ga kdo more zbrati. Kdor ima loj, naj se oglasi.

Goriška tovarna mila

A. Gabršček.

Denar prihrani, kdor kupi izdelovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u
v Gorici,
v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.
Lastna delavnica
za tapcirano pohištvo.
Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa, podobne na šipe in platno, ogledala, žima in platno.

Albin Jožef Neguscher

je naprošen, da naznani svoj naslov do konec tega meseca, ako tega ne stori, naj si pripiše posledice sam sebi. E. A.

Naznanilo.

D^{or} Alojzij Kusák,

dvorni in sodni odvetnik

dovoljuje si tem potom uljudno naznanjati, da je preselil svojo pisarno iz Vizovic na Moravi na

Dunaj I. okraj Wallfischgasse 15.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovjšo marko »Original-Viktoria« in najboljšega izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala, da ostane »Original« le najboljše.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

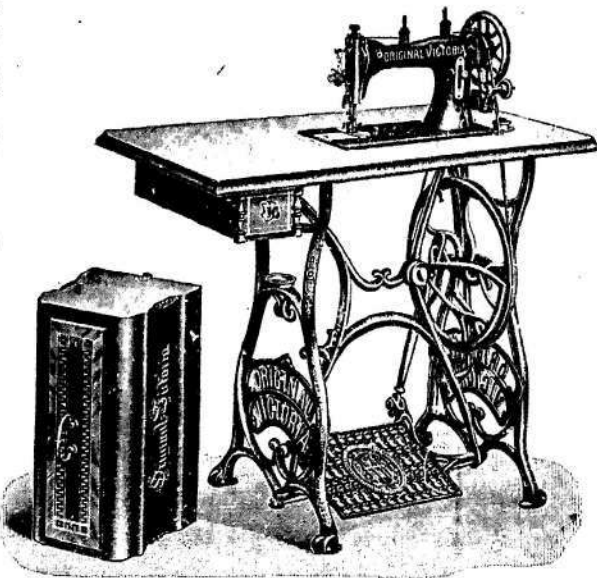
Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpriljubnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrđka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljše izdelke vseh dosedaj obstoječih tovarov. Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi prilike ogledati si pred nakupom »Original-Viktoria« stroje.

Edina zaloga »Original-Viktoria« strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles »Fuchs«, orožja, maničije in vseh lovskih priprav pri tvrdki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravljavnica RIVA CASTELLO št. 4.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da je preselil svojo odvetniško pisarno v palačo Attems v prvo nadstropje, na Kornu. Vhod čez vrt po stopnicah na desno

Dr. Derzegnassi.

Oklic.

Naznanja se, da se poro Andrej Gasperčič, stanujoč becu, zakonski kmetski sin Gasperčiča in njegove žene M Komac, stanujoč v Soči, o min v Avstriji — in Marij zasebnico stanujoča v Gladkonska hči krošnjarja Ivana Elizabete roj. Gomac, stanujo okraj Tolmin.

Morebitni zadržki naj s 2 tednov naznanijo podpisane

Gladbeck, 9. januarja 1

Uradnik kraj. civilnega urada v

Korte m. p.

CHRISTOFLE & Co Namizno orodje in posredstva vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebrja

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi gospodinjstvo itd.

G. kr.

dvorni založniki **Christofle & Co. — Dunaj I. Opernring 5 (Heinr.**

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. — Ko svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 7

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Vsled sklepa skupne seje načelstva in nadzorstva z dne 12. marca 1907. se:

Hranilne vloge obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačujo posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila dajejo zadružnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščini ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži obrestujejo koncem leta po 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1906.: Zadružnikov 1823 z deleži v znesku 104.790 kron. — Hranilne vloge: 1.675.188-82. — Posojila: 1.617.190.37. — Reservni zoklad: 82.332-63. — Vrednost hiš: 112.328-.

Goriška tovarna mila A. Gabršček.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša špecialiteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite! Svoji k svojim!

V Gorici je na prodaj v sledečih trgovinah: Blokar Jos., De Blas Lucijan, Bratuž Alojzij, Calligaris Iv., Cappella Vikt., Cleri Al., Kuštrin Ant., Kutin Josip, Marega Jak., Maraž Jak., Marega Al., Podgornik M., Supansig Lavra, Toffoli Viktor v Gledališki in Semeniški ulici, Vodopivec vd. Alojzija, Vuga Rafael, Vallerio Petrina. — V Solkanu: Batistič Hektor, Fornazarič Marija, Jug Josip, Jug Anton, Komel Fran, Stabile M., Vuga Valentin.

== SVETOVNO ZNANI ==

FERNET-BRANCA

BRATOV BRANCA V MILA

jedini lastniki načina za izdelovanje,

je najbolj učinkujoča želodčna grenčica

Nelzogibno potrebno v vsaki družini!

Dobiva se v vsaki boljši delikatesni trgovini in v vsaki k